

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy órá . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
vel minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi át

Utolsó sorozat.

Pécs, 1896. december hó 28

(*) Durrogtak a pezsgős palackok országsszerte, már t. i. ott, ahol egy-egy karácsonyi, utólagos kiállítási kitüntetésben részesült kiállító, vagy közreműködő bántotta magát embertársai által, a kikről most már a hivatalos lap is bizonyítja, hogy messzire kimagaslanak a profanum vulgus-ból.

Ha végigolvassuk a négyszáznál is több karácsonyi ajándékban részesült, most már — legalább erre az évre — visszavonhatatlanul utolsó sorozatát a jeleseknek, meglepetve tapasztaljuk, hogy a millennium évében a magyar ipar matadorjait Abelesz, Brüll, Fischer, Krausz, Mauthner, Goldberger, Löw, Altschul, Eisele, Jeruzsálem, Ohrenstein, Bach, Deutsch, Grossmann, Hirschler, Justus, Kaufmann, Katzer, Meringer, Szűsz, Weisz, Wollák, Frank, Braun nevek viselői képezik.

Legkevésbé akarunk kételkedni, hogy ezek a különben szorgalmas és törekvő gentleman-ek rá ne szolgáltak volna holmi kisebb-nagyobb ordóra, legfeljebb bennünket pécsieket az ejtett gondolkodóba, hogy mily hátra vagyunk még mi az ipar, különösen a gyári ipar terén, hogy dacára annak hogy magából Pécs városából 44 kiállító vett részt, mondhatni néhány kiváló kollekcióval és műdarabbal, az egy Zsolnay Vilmos majolika-gyáron kívül dicső kormányunk nem talált mást Pécs városából, a kiknek neveit beleilleszthette volna abba a jeles társaságba, melynek névsorát fentebb ismertettük rövid kivonatban.

Őszintén örvendünk, hogy a világhírű pécsi majolika-gyár tulajdonosát és megalapítóját nem lehetett egyszerűen mellőzni akkor, midőn hozzá hasonlítva valóságos epigonok is dekorációt kaptak. Korántsem akarjuk még csak gondolni sem, hogy a fentebbi névsor tagjai bizonyos áldozatokat nem hoztak volna a haza oltárára; de annyi tény, hogy akik nem részesültek efféle dekorációban, élelmes, mozgó ügynökök által föl lettek szólítva, hogy ha éppen vágyódásuk van egy kis gomblyuk-szalagra, hát jó pénzért ki nek-kinek anyagi viszonyaihoz mért tarifa szerint — kaphatnak belőle.

Csak meg kell kérdezni azokat az ugynevezett nagyobb kiállítókat, azok majd kellő fogalmat nyújtanak a szíves érdeklődőknek, hogy micsoda jeles börze folyt az erdélyi kiállításon. Proviziókból élelmes áusek vagyont szereztek maguknak, a miől lehet következtetni, hogy mily rengeteg volt az az összeg, amely kitüntetések fejében befolyt nem ugyan az államkincstárba, hanem — a választási kasszába, a minek létezését és grasszálását maga dicső kormányelnökünk is beismerte századvégi cinizmussal.

A politikai erkölcsöknek mily súlyosdését kell konstatálnunk, ha visszagondolunk a hirhedt Várady Gábor és Zichy Ferraris Viktor gróf rendjel-üzelmére, mely az előbbinek teljes lejáratásával végződött, míg az utóbbi életével fizette meg az akkori fogalmak szerint nem tisztességes üzletet. Ma azonban már nagyon tisztességesnek kell lenni, mert nem magán számlára megy a dolog, hanem a közügy érdekében, melynek egyetlen és fő-fő célja volt minél több mamelukot beliferálni abba a képviselőháznak nevezett taposó malomba. Már pedig a cél szentesíti az eszközöket, ez a mottója a nemzet bárójának.

Csak egyet felejtettek ki azok az orruknál tovább nem látó államférfiak, hogy külföldön, ahol még van értéke a politikai tisztességnek és erkölcsnek, szintén tudnak ezekről a dolgokról. A bécsi antiszemita örömmujongással fogadták ezt az utolsó kiállítási kitüntetési szeriest, mint a mi nagyban a malmukra hajtja a vizet; a román, lengyel, tót, cseh, szerb, horvát lapok pedig egyre-másra irogatják a cikelyeket arról a megváltozott közmondásról, hogy „Budapesten pénzért minden vehető.”

Ezek a nemzetiségi lapok, melyek ádáz gyűlölettel eltelve, telelarmázzák a művelt külföldet, hogy Magyarországon csak a „lopni“ ige konjugálása járja minden variációban s hogy a magyar nem való egyébire, mint olyan hivatalokba, ahol fő a mellékjövedelem: ugyan minő véleménynyel lehetnek felőlünk azok az angolok, franciák, vagy németek, akik madártávlatból nézik azt az országos vásárt, mely nálunk minden téren folyik.

A polgárt megvásárolják kis bankóval, az író, a szókimondást nagyobb bankóval, a gentryt szája ize szerint való hivattal, a hiut címekekkel, kitüntetésekkel s a zsidót, no azt ugyan nem vásárolják meg mindeniket, hanem a gazdagabbját egyszerűen megfejik csupán csak azért, hogy egy kutyabőrön azt állítják róla, hogy olyan nemes ember, akár csak Rákóczy, Bocskay, vagy Hunyady.

Kalakaua fekete királyról tudjuk, hogy exotikus országának s saját külön felséges zsebének általa szerzett évi százezer dollárokat, hogy cifrábnál-cifrább levélbélyegeket készítettett New-Yorkban egy élelmes yankeenél s a szenvedélyes levélbélyegyűjtők árfolyamon felül elkapkodták; de az még neki se jutott eszébe, hogy rendjelekkel kereskedjék.

Magyarország az egyetlen ország, mely megtúr ilyesmiket, ahol évek óta elnézik, hogy a fővárosban két kétes egzisztencia, kiállítási kitüntetésekkel kereskedjék a szélrózsa minden irányában. Hisz csak a mult évben rántottuk le két ilyen jeles szédelgő firmáról a leplet éppen a „Pécsi Figyelő“-ben, amely közleményünket reprodukálta az egész fővárosi sajtó, s ezek az uriforma emberek még ma is szabadon járnak, s éppen ők voltak azok, kik ágensket foglalkoztatva, bizonyos közcélra való áldozatok hozatalát ajánlották azoknak, akik egy-egy kisebb rendjelet szerettek volna megmutogatni odahaza a comptoirban s munkásaiknak.

Ezek után még megérjük, hogy minálunk is bekövetkezik az az eset, midőn egy szerb tábornokot Milán király a Takowó-rendjellel tüntetett ki nyugalombavonulása alkalmával, a bátor katona bátornak mutatta magát akkor is, midőn visszautasította a királyi kegyet s kitüntetést, mondván: „Nem akarok oly cifraságot hordozni nyakamon, melyet minden majom és számár megkaphat, akinek sok pénze van!” Se non é vero, ma ben trovato. A mi kormányunk azonban ilyesmikkel nem törődik; mit neki az igazi érdem, tehetség, ha az nem szegődik az ő szolgálatába?!... Így estek aztán el a jó pécsiek is, a többi sok-sok között, a millennáris kitüntetésektől.

Alkalmas karácsonyi és ujévi ajándékok

bevásárlása legolcsóbb és legmegbízhatóbban eszközölhető

ENGESZER MIKLÓS

31 év óta fenálló ékszer-, óra-, arany-, ezüst- és china-ezüst-raktárában,
Pécsett, az arany-hajó szálloda átellenében.

Hírek.

Pécs, 1896. december hó 28.

Hogy töltöttem a hármasünnepet?

Mikor a kalendáriumból kiböngésztem, hogy az idei karácsony hármas ünnepre esik, asonnal foglyává lettem annak a kérdésnek, hogy mikép töltöm én el a hármas ünnepet?

A hármas ünnep csaknem olyan ritka, mint a háromfejű viziló, vagy a siámi csodakrék, a kik — hárman vannak. Ritka továbbá azért is, mert hét évben egyszer esik; jobb ugyan, mintha egyszer sem esnék, de mégis veszedelmes.

Mert hát mit csináljon az ember teljes három napon keresztül? Teljes téletlenségben, ünnepi ruhában és ünnepi hangulattal?!

Hiába töprengtem azonban, nem tudtam rájönni a nyitjára, hogy hogyan töltsem el a hármas ünnepet.

Mikor már a körmömre égett az idő, elmentem az ismerőseimhez, hogy tanácsot kérjek tőlük. Mindenütt kalácsot sütöttek s mindenütt ezzel fogadtak:

— Tanács, az nincs. Kalács az van. Ha tetszik várni, jó friss sütetőt ehetik. Van diós, mákos; fonatos, patkó alakú, kifli és körbefutó. A melyik tetszik.

Én azonban könyörögve tettem össze a kezemet.

— Oh nem! Nem kalácsot, tanácsot adjanak! . . . Hogy töltsem én el a hármas ünnepet?

E kérdésre az első jó ismerősöm egyszerre olyan arcot vágott, mintha most ol vasta volna el a Pulszky Guszti felirati javaslatát.

— Ki vagy te bánat embere? Szavaltá kétségbeejtően s aztán egy szóra sem méltatott többé.

Magában azonban annál többet beszélt.

— Hah! milyen kérdés! Hogy töltsem el a hármas ünnepet? . . . Egy országot egy válaszáért! Eddig csak kettős ünnepet éltem végig. Az egyik nap berugtam, a másodikon kijózanodtam. De most mit csináljak? Ha az első nap berugok, a másodikon kijózanodom, akkor a harmadikon megint be kell rugnom. De a negyedik nap már nem ünnep . . . így hát várnom kell ujesztendőig, mikor kijózanodhatom. De ha ujesztendő napján józan leszek, akkor az egész újévben színét se látom a bornak: már pedig inkább a gyehennát választom, mint ezt. Hát mit tegyek? . . . Az első nap kellene kijózanodnom, a másodikon berugnom s így a harmadikon újra kijózanodhatnám. De hogyan józanodjam ki az első nap, mikor ma, karácsony bűjtjén csak nem rughatok be?!

Ott hagytam.

A második jó ismerősöm fájdalmasan felsóhajtott kérdéseimre és a — gyomrához kapott.

Bennem egyszerre felébredt a szenzációt hajhászó riporter és már elgondoltam egy kitűnő eseményt, a minek az lenne a címe:

— Egy ember, a ki a szívét a gyomrában hordja.

A válasza azonban kiábrándított.

— Rettentő kérdés, barátom! Hogy töltsem el a hármas ünnepet? . . . Eddig első ünnepem ebédre hívtam meg magam; a a másodikon vacsorára. De mit tegyek a harmadikon? Oh mi lesz az én gyomrommal a harmadik napon? Hiszen villásreggelire, vagy uzsonnára csak nem fogadok el meghívást ünnepnapon, mikor hétköznapon is van benne részem elég . . . ?!

A faképnél hagytam ezt is.

A harmadik ismerősöm így szólt a kérdéseimre:

— Tudja, eddig mindig azt vertem be a fejembe kettős ünnep előtt, hogy most két napig fogok mulatni. Az első nap úgy is volt; de a másodikon elmentem a Lövészkertbe s

ott egy testes mádi miatt a bakák és a civilek viribus unitis beverték a fejemet. De most mit tegyek a harmadik ünnepem? . . . Hopp, megvan. Első nap mulatok; a másodikon én verem be valakinek a fejét s ezért lecsuknak a kóterba; ott legalább átalszom a harmadik ünnepnapot . . . Velem tart ön, nemes barátom?

Siettem elkotródni, nehogy a szavamat vegye.

A mint gondolkozva ballagtam hazafelé, találkoztam egy kollegával. Ruganyos lépétekkel, vidáman jött elém és szinte ragyogott az arca.

— No, de jó kedve van? Minek örül?

— Miknek, kollega ur, miknek! A hármas ünnepnek, a mikor nem kell lapot csinálni három egész nap!

Nagyot néztem. Tessék, ez az ember még örül a hármas ünnepnek! Ez megérdemelné, hogy az összes magyarországi lapok karácsonyi mellékleteit el kelljen olvasnia!

Ő pedig boldogan mosolygott.

— Tudja mit csináljak a hármas ünnepem? . . . Nem gondolkodom! . . . Micsoda felséges élvezet az: három egész napig nem gondolkodni!

Gyorsan boldog ünneplést kívántam neki és ott hagytam. Én azt nem ismerem, mi az: három egész napig nem gondolkodni. (Mert egyáltalán nem szoktam gondolkodni.)

S úgy virradt rám az első ünnepnap, hogy még mindig nem voltam tisztában a kérdéssel: miként töltsem el a hármas ünnepet?

Elmentem a városba. Kisétáltam a király-utcán egészen a buzatérre sonnan haza.

Olyan sáros lettem, hogy mire kifeletem a ruháimat, épen elmúlt az első ünnepnap.

Szombaton délelőtt a vasutat választottam ki séta irányul. Mire kiértem, annyi sár rakodott reám, hogy hazafelé nem bírtam magam s egy hordár tolt haza, a miért egy korona hatvan fillért kellett kiizadnom.

Éjfélbe hajlott az idő, mire kitisztíhattam ruháimat a sártól.

Tegnap meg? Ah, erről már érdemes szólni!

Arra a felfedezésre jutottam, hogy én tulajdonképen vizgázott ruha és pecsétisztító vagyok s estére el is határoztam magamat, hogy ruhatisztító üzletet nyitok.

Tessék hozám jönni. Elvem olcsó ár és szolid kiszolgálás.

Cím a kiadóhivatalban.

Napirend 1896. december 29-én.

Naptár: Kedd, dec. 29. — Róm. kath.: Tamás. — Prot.: Dávid. — Gör. kel. (dec. 17) Dani-1. — Zsidó: Tebeth 24. — Nap két 7 óra 34 perckor; nyugszik 4 órakor — Hold két 2 óra 2 perckor; nyugszik 11 óra 46 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok meleg; légnyomás 748. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelezése szerint: változó felhőzet, keleten csapadék, fagypontra körüli hőmérséklet várható.

— **(Fekete karácsony.)** Nemcsak fekete, de sáros, lucskos is volt a karácsony. Semmi hideg; de sok köd, a mely a hármas ünnepem keresztül igen gyakran szitáló eső képében tette sárossá, vizessé az utcákat. És sárban-vizben, ködben esőben ünnepeltük a szent karácsonyt, mely ha nem is volt a szép fehér karácsony, azért még mindig megmaradt az emberiség legnagyobb ünnepének. A templomok, karácsony estéjétől kezdve, mikor a katonai helyőrség legénysége vonult a belvárosi templomba, az ünnepeken zsufolásig tömve voltak. A székesegyházban az éjfél misét Troll Ferenc káptalani helynök mondta fényes segédlettel s karácsony napján is ő tartotta a nagymisét. Ugyancsak ünnepi istentiszteletek voltak a református imaházban is, hol Máthé Elek ref. lelkész mondott ünnepi hitszónoklatot és az evan-

gélikus templomban is, hol Jeskó Lajos lelkész végezte az istentiszteletet. S a karácsony két napja így mult el, az ünnepnek és örömeinek szentelve s a hármas ünnep harmadik napján, csak tegnap, állt be az időjárásban egy kis változás, a mennyiben valamennyire alább hagyott a nedves idő s felszikkadhattak némileg a sáros utcák. A hármas ünnepem, a színházat kivéve, sehol semmi nyilvános mulatság nem volt nálunk, csak a jótékony nőegylet gyűjtötte össze théa uzsonnájára tegnap délután a megezőköt szép közönséget.

— **(Kitüntetés.)** A királyné, mint a magyar szent korona országai vöröskereszt egyletének legfőbb védasszonya, ezen egylet körül szerzett kiváló érdemeinek elismerésül méltóságos S á v e l K á l m á n n é szül. Szabó Irma egyleti tagnak, a pécsi nőegylet elnöknőjének és Pölt Károly szentlőrinci járásbírónak legmagasabb sajátkezű aláírásával ellátott diszokmányt adományozott.

— **(Thea-uzsonna.)** A pécsi jótékony nőegylet tegnap délutáni thea uzsonnája látogatottság és siker dolgában semmiben sem maradt hátra az eddigiek megett. Már délután 5 órára zsufolásig megteltek a nőegylet helyiségei előkelő és elegáns közönséggel, a kik között igen sok vidéki vendéget láttunk. Az anyagi sikert eléggé jellemzi, hogy száznegy forintot — tehát ismét igen tekintélyes összeget — jövedelmezett az uzsonna a népkonyha javára; az erkölcsi sikert pedig már eleve biztosította az uzsonnával egybekapcsolt élvezetes program. Girardi Rezső énekelte el először „Az óra“ című balladát, mely annyira fényes tetszést aratott, hogy közkívánatra még egyszer magyar nótával megkellett toldania a remek hangú énekesnek előadását. Majd Blauhorn Ilona k. a. szavaltata következett, a ki Arany Jánostól a „Tetemrehívás“-t adta elő, élénk színezéssel és kiváló szavalló tehetségre valló rutinnal. A nagy tetszésre ő is megtoldotta előadását egypár magyar és német dal eléneklésével, a miért a közönség ismét tapsviharral jutalmazta. Ekkor aztán hamarosan cigányt kerített a fiatalság és egykét perc alatt megkezdődött a tánc, mely alig tudott véget érni még a késő esti órákban is.

— **(Karácsonyi előléptetések.)**

A hivatalos lap december 25-i száma közli, hogy ő császári és királyi felsége folyó évi december 19 én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával a m. kir. honvédség tartalékában 1897. január 1-i ranggal hadnagyokká kinevezte és pedig a pécsi 19. honvéd gyalogezred állományába: Czibor Gyula, Illenberger Rezső, Rehling Konrad, Ribényi István, Tichy Ferenc, Trilhass Lajos és Vaszary Antal volt egyévi önkénteseket, ugy Aigner Sándor, Knoll Béla, Konop Frigyes, Kossa Elemér, Szalontai Ferenc és Váradai János tartalékos hadapród tiszthelyetteseket, — a lovasságnál pedig Bokk Zoltán hadapród tiszthelyettes a pécsi 8. honvédhuszár ezredhez. Ugyancsak a hivatalos ezen száma közli a honvédelmi miniszteri rendeletet, mely szerint Klaser Jenő, Mester József, Strauszer Mór, Reiszner Kálmán, Steiner Oszkár, Ritzi Ádám, Piacsek Virgil, Rosenfeld Dezső a pécsi 19. honvéd-Szivér István pedig a pécsi 8. honvédhuszár ezredhez tartalékos hadapród tiszthelyettesekké neveztettek ki.

— **(Társas estély.)** Levelezőnk írja: A barcstelepi olvasó és társaskör a rendes jour fixek sorozatát az idei szezonban csak

Szilveszter estélylyel nyitja meg, melyre vonatkozó meghívóit már széjjel küldötte. Az estély műsora elég garanciát nyújt arra nézve, hogy az minden tekintetben jól sikerüljön, mert volt alkalmunk már több ízben Engl Szerafin kisasszony énekében gyönyörködünk és Herczeg Jenő előadásában élvezetet találunk. A program különben a következő: „Szeretem a nőket“ monolog előadja Herczeg Jenő; Schätt „Gavotte“, Grieg „Anitras Tani“ zongorán előadja Picker Margit k. a.; Konti „Román a citerásból“, Kriszt „Bál után“, Dankó „Elragadta galambomat“, éneklő Engl Szerafin k. a. Kezdeté fél 9 órakor.

— **(Eljegyzések.)** Ehó 25-én tartotta Mohácson eljegyzését Rozsnyay Béla, m. kir. csendőr hadnagy Beck Mariska kisasszonnyal, Beck András mohácsi nagy birtokos leányával. — Mihályfalvi Forgón Lajos, magy. kir. posta és táviratigazgatósági fogalmazó eljegyezte Werner Elza k. a. Werner I. bányagondnok leányát.

— **(Névmagyarosítás.)** Halbländer Ferenc, gödre-szentmártoni illetőségű s ugyanottani lakos vezetéknévét Kovácsra magyarosította belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Pályázat.)** A pécsi püspöki jogakadémián egybájosgi, magyar alkotmány és jogtörténeti és egyetemes európai jogtörténeti tanári állásra pályázat hirdetik. Pályázati kérvények január 15-ig adandók be a jogakadémiai igazgatósághoz.

— **(Bethlehemi pásztorjáték.)** Karácsonyi jótékonycélú előadást rendeztek Barcsan, mint tudósítónk írja, a róm. kat. iskola növendékei e hó 25-én, azaz karácsony első napján este 7 órakor a róm. kat. iskola egyik tantermében. Schleining Károly tanító, kit az iparos ifjuság által rendezett műkedvelő előadás sikeréből is nagy rész illet, tanította be az iskolás fiukat Herics Márton „Bethlehemi pásztorjáték“ című 2 felvonásos bibliai történetre. A kis dilettánsok, tekintettel a körülményekre, elég jól állották meg helyüket, az anyagi siker is kielégítő volt és néhány szegény sorsú iskolásgyermeknek szerzett jó téli ruhát. Dicséret és köszönet illeti derék tanítójukat, ki összekötve a hasznos tanúsággal és ily módon gyakorolja a legszebb erényt, a jótékonyt. Vajha követőkre találja a nemes példa.

— **(Közgyűlés.)** A barcstelepi olvasó és társaskör 1897. január hó 6-án d. u. 2 órakor tartja saját helyiségében rendezévi közgyűlését következő tárgysorral: 1. A választmány évi jelentése. 2. A számvizsgálók jelentése. 3. Új választmány és számvizsgálók választása. 4. Egyéb indítványok. Mint hírlik, ez utolsó pontban foglaltatik a kaszinó részére emelendő új díszes épületre vonatkozó indítvány is, mi által az idej közgyűlés igen látogatottnak ígérkezik.

— **(Dalestély.)** A „Mohácsi Dalárda“ e hó 26-án rendezett táncal egybekötött dalestélye és műkedvelői előadása ritka sikerrel folyt le. Az első négyest 64 pár táncolta. A bevétel 198 frt 60 kr. volt. A vig kedélyű ifjuság reggel felő hagyta el a tánctermeget.

— **(Megőrült kasznár.)** Közép Tengelic tolnamegyei puszta vagyonos kasznára, Sente Károly hirtelen megőrült. A szerencsétlen embert teguapelőtt Szegzárdra szállították a Ferenc kórházba ápolás végett. Sente Károly nagy vagyonra tett szert és mindig szigorú takarékos életmódot folytatótt, azért most feltűnt, hogy elveivel szem

ben valósággal pazarlólag költött. A részvét általános a szerencsétlen kasznár iránt, a ki nagyzási mániába esett s hercegnek képzeli magát.

— **(Áthelyezés.)** Az igazságügyminiszter Böhm Alajos dr., szegzárdi kir. alügyészt a budapesti királyi ügyészséghez helyezte át.

— **(Szilveszter-estély.)** A „Pécsi Polgári Daloskör“ dec. 31-én a Vigadóban énekkel, tréfás előadásokkal és táncal egybekötött nagyszabású Szilveszter-estélyt rendez. A gazdag műsorból főlemlítjük: Nép dalok. — Vigéc, magánjelenet. — Ezüst lakodalom, tréfás hármás. — Szélhámos volt a kedvesem; humoros férfikar. — Fogadás, nagy tréfás jelenet, előadja 2 nő és 4 férfi. — Monolog. Előadja a nőikar egy szellemes tagja. — Vendéglős a „Vörös Ökör“ höz, hatásos jelenet. Előadja a férfikar 8 tagja. — A csónakon, keringő. Előadja a daloskör női kara. — A városi borbélynál, tréfás kettős. — Bohóc a törvény előtt, tréfás hármás. — Szabó-himnusz. Férfikar. — Belépő jegy előre váltva 80 kr., este a pénztárnál 1 forint. Pártoló tagoknak csakis a pénztárnál váltva 60 kr. Jegyek válthatók Engel Lajos utóda, Bencenleitner cukrász. Schwarz ruhafestő és Póth urak üzleteiben. Kezdeté 8 órakor.

— **(Újszövetkezetek.)** A legutóbbi időben — mint értesültünk — Somogy megyében Miklósi és Saárd községben alakultak fogyasztási és hitelszövetkezetek.

— **(Garázdálkodók.)** Vidák Péter és Nettle Jakab mohácsi sokacok, kik különben sógorok is, a legjobb barátságban élnek egymással. Nemrég kapták kézhez felelőseik révén örökölt körülbelül 1000 frtot, s elhatározták, hogy mindaddig nem fognak nyugodni, míg az ily könnyű módon szerzett pénznek a nyakára nem lépnek. Volt is hegyen-völgyön lakodalom. Folyt a bor, hol a gyomrukba, hol pedig a kocsmá padlójára. E hó 24-én is alaposan hozzáálltak Bachus italának fogyasztásához, úgy annyira, hogy józan eszűktől teljesen megfosztva haladtak végig a város utcáin. Utjukban több ablakot beverték, kerítéseket kitortek, fiatal fákat kivagdostak. De végre mégis rajt vesztettek. Épen Kovácsics Ivó földműves ablakáról szakgáták le a redőnyöket, midőn két városi rendőr tetten érte őket és be akarták kísérni. Azonban Vidák a kezében levő ablakfával akarta bántalmazni a rendőreit, midőn az egyik rendőr a nem messze levő laktanyára sietett csendőrkért. Kapott is két embert maga mellé, s így hármással csakhamar megfékeztek a bórükban nem férfő atyafiakat, s a városházára kísérték, hol az ünnepek alatt kijózanodva, tűnődhetnek a fölött, mit fog rájuk szabni a bíróság tetteikért s mennyit kell majd az elkövetett kárért fizetniök.

— **(Ünnepi lövöldözés.)** Karácsony estéjén a siklósi-utca lakóit pisztolylövések zavarták meg a karácsonyesti hangulat közben. A lövések a siklósi-utca 25. számú ház udvaráról hangzottak s mint a rendőrség csakhamar kiderítette, Kovács István és Fodor Vilmos csizmadialeányok voltak a tettesek, a kik egy egylövetű ócska pisztolyból lövöldöztek — állítólag a karácsony öröme. Minthogy azonban ezzel a közcsendet

háborították és esetleg balesetet is okozhattak volna, a pisztoly el lett tőlük kobozva, tettkért pedig majd felelősségre vonják őket.

— **(A. M. A. V. ügyvezető-helyettese Pécsre.)** A zágrábi ügyvezető helyettese Bende Atilla, ma december 28-án érkezett Pécsre; a déli vonal beutasát most nevezett ügyvezető helyettes teljesíti. Bende Atillát az igazgatóság a közelmúltban nevezte ki e nagy felelősséggel járó állásra.

— **(Ováció.)** Zsolnay Vilmos gyárának abból az alkalomból, hogy ő felsége a király a millenniumi kiállítás terén szerzett érdemei elismerésül a Ferenc József-rend középkeresztjével tüntette ki, ma estére ovációt rendeznek a gyár tisztviselői és munkásai. Lesz fáklyámenet, mely bejárja a gyár területét s részt vesz benne a Zsolnay gyári tűzoltóság mellett a városi önkéntes tűzoltóság is.

— **(Ünnepély.)** F. hó 25-én dél után Mohácson tömegesen vonult fel az érdeklődő közönség az impozánsan feldíszített felsővárosi ovoda termeibe. A nagyterem észak-keleti sarkában nyulott a fedélzetig ragyogó karácsonyfa, melyen a sok apró cukor édességeivel csalogatva hívta maga köré az apró generációt. Az elnököt, ki legkésőbb érkezett, zajos éljenzéssel fogadta az egybegyűlt sokadalom. Pont 3 órakor kezdtek meg az apró csemeték bemutatni négy hónapon át magukba szedett tudományukat, melynek előadása fényesen sikerült, s derült hangulatra keltették selypítéseikkel a hallgató közönséget. A város előljárósága és az ovodabizottság testületileg jelentek meg az ünnepségen, egyéb tanintézetek pedig működő tagjaik által képviseltették magukat. Az ünnepély sikerültét nagyban előmozdította a tiszta időjárás. Az egybegyűlt közönség zajos éljen harsogásai közt osztotta ki Lázár Aranka óvónő a karácsonyi ajándékokat. 5 óra után az ünnepség véget ért.

— **(Fogyasztási adó.)** A városi Tanács közhírré teszi, hogy mindazok a kereskedők, kik a cukorelárusítást illetőleg havi leszámolásra reflektálnak, — valamint azok, kik kismértékbeni italmérés és házi fogyasztás céljából a fogyasztási adót illetőleg kiegyezkedni óhajtanak: jelentkezzenek f. hó 31-ig a városi fogyasztási hivatalban. Későbbi jelentkezések figyelembe nem vétetnek s ezekre a fogyasztási adó kiegyezési kedvezményei nem alkalmazhatók.

— **(Előljárók választása.)** Duna-földvárrott most választották meg a községi előljáróságot. A választás az ellenzék győzelmével végződött. Rassovszky Julián járási főszolgabíró tapintatos eljárásának köszönhető, hogy a választás példás rendben folyt le. Megválasztottak: I. birónak Németh József II. birónak Pulay István. Esküdtek: Polgár Mihály, Fekete János, kimlei Rotter Lajos, Gallai Ferenc, Jáger János, Schmidt László, Vida József, Gauzer Ferenc, Spigli János, Küvics János, Pápé László, Bozár József lettek; Bekker Antal városi pénztárnoknak, végül Berky Ignác közgyámnak választott meg.

— **(Halálozás.)** Marschner József, életének 57 ik évében, szombaton este meghalt. Temetése ma délután 3 órakor volt a siklósi országút 2. szám alatti házból a budaikülvárosi temetőben. Lelkiudveért az engesztelő szentmise holnap (kedden) reggel 8 órakor lesz a székesegyházban.

— (A színházi bizottság) ma d. u. tartotta Majorossy Imre polgármester elnöklése alatt ülését a tagok nagyszámú részvételével, melynek tárgyát képezte a közönség körében a színházlátogatás iránt észlelhető közöny okai és azok orvoslási módjai fölött való tanácskozás. A hosszúra kinyúlt vitában, a melyben Littke József, Krasznay Jenő, Vaszary Gyula, Szieberth Nándor és az elnöklő polgármester élénk részt vettek, a közönség körében tapasztalható közöny főbb okai gyanánt a helyárak magas volta és a társulat gyengesége lettek hangoztatva; Vaszary különösen ajánlotta, hogy az igazgató egyes teatületeknek kedvezményes áru jegyeket adjon. Végül Littke indítványára az orvoslási módzatoknak a színházlátogatással való megbeszélése végett egy szűkebb bizottság küldetett ki, amely Krasznay Mihály elnöklése alatt Fekete Mihály, Herbert Janos, Krasznay Jenő, Schneider István, Vaszary Gyula és Schapringer Gusztáv tagokból áll. Határozatba ment még, hogy a kormányhoz nagyobb mérvű állami segélyezés iránt felterjesztés intéztesse; mert a pécsi színházlat a folyó évre csak 400 frt állami segélyben részesült.

— (A jövő éves esküdjéi.) Ma dél után sorsolták ki az esküdtképes polgárok sorából a jövő, 1897. évben működő esküdtke neveit. Tehát esküdtke lesznek az I. évnegyedben: Zeiga László, Skoff Ferenc, Köszits Kamill, Dobszay István, Krasznay Jenő dr., Taizs József, Thurn Emil, Hegedüs Imre, Bence Sándor, Domján Izidor, Jobst László dr., Ullman Károly, Szilasi Zsigmond dr., Ott Béla, Krisztián József, Rézbányay János, Szeifritz Antal, Tolnai Géza dr., Körösty József, Schapringer Gusztáv, Deutsch Kornél, Reeh György, Klein István, Mike Géza, Piacsek Gyula, Salamon József, Köszits Ákos, Maletter Rudolf, Girardi József, Germán Ferenc, Kaufer Jenő dr., Ladányi Sándor, Vörös Mihály, Deutsch Antal dr., Schneider István, Szuly János.

A II. évnegyedben: Lammer Károly dr., Kremling Károly, Mihályfy Árpád, Dobszay Antal, Kaufer Mór dr., Szinkovits Károly, Várady Ferenc, Schwabach Zsigmond, Bitó Béla, Erreth János, Beretvas Sándor, Matyasovszky Jakab, Lieber György dr., Seb Károly dr., Zsolnay Miklós, Ruepprecht István, Hoffmann Lajos, Sey Ernő dr., Lenkei Lajos, Szakvály Emil, Nendwich Andor, Löwy Lipót dr., Mutnyánszky Béla, Vassary Gyula, Cirer Elek dr., Nick Alajos dr., Dischka György, Koszka György, Mundi Miklós, Reeh Dezső, Szautter Gusztáv, Buday Béla, Hamerli István, Bodó Aladár dr., Zöld Sándor dr., Kovácsfy Kálmán.

A III. évnegyedben: ifj. Cserta Antal, Kereky Mihály dr., Kasza József dr., Masaly József, Nemes Vilmos dr., ifj. Piribauer János, Igalics Radivoj, Egry Béla dr., Haksch Lajos, Kim Gáspár, Nagy Jenő, Streicher Lajos, Kindl József, Toldi Béla dr., Reinfeld Imre, Krasznay Miklós dr., Berec Károly, Aronffy Rókus, Obláth Adolf, Novotárszky Miksa, Záray Károly dr., Herbert János, Németh József, Erreth Lajos dr., Svacek Mihály, Rásky Béla dr., Oberhammer Antal, Ziegler Tivadar, Halász Géza, Mutschenbacher Viktor dr., Ferenczy László dr., Ruepprecht Nándor, Madarász István, Pleininger Ferenc, Erreth Kálmán, Majorossy Imre.

A IV. évnegyedben: Jeszenszky Kálmán, Máthé Ödön, Dekleva Vilmos, Müller János dr., Kindl Ferenc, ifj. Scholtz Antal, Fürst György, Ludvig Ferenc, Höffler

János, Fekete Mihály, Kiss József, Beck Gyula, Höffler Jakab, Tauszig Zsigmond, Jusztus Miksa, Johann Béla dr., Waniss Sándor, Parragh Antal dr., Reich Mór, Friedl Károly dr., Szekrényessy Ferenc dr., Csigó János, Zsolnay Imre, Engesszer Miklós, Horváth Antal, Krausze Ignác, ifj. Némethy József, Miltényi Miklós dr., Bahula József dr., Nédler Lajos dr., Pintér Ferenc, Németh Gyula, Mihályf Ernő dr., Csukás Zoltán, Hinka László, ifj. Erreth János.

— (Üdvözlés Pécsről.) Igen csinos kivitelű levelezőlapok kaphatók Valentin K. könyvkereskedésében, melyek különösen alkalmasak ujóvi üdvözlésekre. A levelezőlapokon a város látképe, a színház, a királyi tábla, a pénzügyigazgatósági palota és a nemzeti kaszinó, a kereskedelmi és iparkamara és a székesegyház épületei láthatók s ára csak 5 krajcár. A levelezőlapok igen nagy keresletnek örvendenek; a készlet már karácsonyra elfogyott, úgy, hogy újabb szállításra sürgöny útján kellett rendelni.

— (Tisztelgés Zsolnaynál.) Zsolnay Vilmost nagy ovációban részesítette a pécsi iparkamara f. hó 26-án azon alkalomból, hogy ő felsége Zsolnayt a Ferenc József-rend közepkeresztjével kitüntetni kegyeskedett. A kamara Littke József kamarai elnök vezetése alatt teljes számban jelent meg a művész gyárodnál. Kamarai elnök hosszabb beszédben mutatott rá Zsolnay érdemeire s fejezte ki a kamara őszinte örömét az őt ismételve ért legfelsőbb kitüntetés felett, kívánva neki még hosszú életet az újabb királyi kegy és világhírű sikereinek élvezéséhez. Az ősz Zsolnay meghatottan válaszolt, — kiemelte beszédében, hogy a legfelsőbb kitüntetés jóleső örömmel tölti el, mert ebben nemcsak az ő munkásságának, hanem az egyre erősödő magyar ipar kitüntetését látja. Ágkora nem fogja akadályozni őt abban, hogy az újabb királyi kegyre, polgártársai közbecsülésére lankadatlan kutatásai s ernyedetlen munkássága által magát továbbra is érdemese tegye s büszkeségét fogja képezni mindenkor, ha a magyar ipar izmosodásához, dicsőségéhez jövőben is hozzájárulhat. A tisztelgés folyamán megjelentek a kamarai tagok körében Zsolnay neje, művész leányai, fia és vejei, kik a Zsolnay-gyárnak elért sikerében méltán kivették részüket. A művész család körében sokáig időztek a kamarai tagok eszmecserét folytatva ipari kérdésekről, közben Zsolnay beszélt el elismert kedélyességével egyes epizódokat a gyár történetéből.

— (A „Szigetvári Olvasó Egyesület.”) folyó hó 31-én saját helyiségeiben táncos egybekötött Szilveszter-estélyt rendez. Belépti díj személyenként: tagoknak 50 kr., nemtagoknak 1 frt. Kezdeté esti 8 órakor.

— (Vasutak szelvénybeváltása.) Az állami garanciát élvező vasutak közt a magyar kir. államvasutak üzemében álló kir. szab. pécs-barcsi vasut az 1897. évi január hónap 1-én lejárási részvényszelvények, illetve ezüst értékű elsőbbségi kötvényszelvények és kisorsolt elsőbbségi kötvények beváltására államelőlegeket nem vesz igénybe, mert az eddigi eredmények alapján kilátásba vehető üzleti fölöslegről rendelkezésre maradó összeg a címletek beváltására szükséges ezüstösszeget előrelátólag fedezni fogja. Az ugyanaz nap esedékes aranyértékű elsőbbségi kötvények szelvényeinek és a kisorsolt ily kötvényeknek beváltására azonban a pécs-barcsi vasutnak (az egyesített vasuti beruházási kölcsön részesedése után) 7567 frt 12 $\frac{1}{2}$ kr. osztr. értékű frt aranyban kerül kifizetésére.

— (Öngyilkos honvéd.) Ma hajnalban négy órakor lövés zaja hangzott a Fehérvári laktanyában. Egyik legénységi szobában hangzott el a lövés, hová mikor a lövés zajától felvert katonák behatoltak, ott találtak egy közhonvédet az ágyán, vértől patakozva. Mellette hevert szolgálati fegyvere, melyből hiányzott a lövés. Azzal lőtte magát mellbe az öngyilkos, még pedig oly jól irányozva a golyót, hogy az nyomban kioltotta az életét. Az öngyilkos közhonvédet Vampéra Ferencnek hívták; pécsi születésű és asztalosmestereget tanult. Apja régebben elhalt; csak özvegy édes anyja él. Még 1889. évben jutott katonasor alá; azonban nem jelentkezett a sorozásra s csak az év szeptemberében puhatolták ki, hol tartózkodik és a sorozó bizottság elé állítatván, az 5. századba sorozták be. A katonáskodást a kerületi fogházban kezdte meg, hová a sorozástól való engedély nélküli elmaradása miatt internálták s a fogházból csak nemrég szabadult ki. Ugy látszik, félt a gyöngyéletét s nem birt annak reguláival megbarátkozni. Ez vezette az öngyilkosságra s ma már ott fekszik a katonai kórház halottas kamrájában, honnan holnap temetik el.

— (Tejszövetkezetek szaporodása.) Az a mozgalom, melynek célja: a tejtermékeknek szövetkezeti úton való kedvezőbb értékesítése, igen örvendetes módon halad terjedésében. A legutóbbi időben — mint velünk közlik — tejszövetkezetek létesültek Somogy megyében: Kaposvár környékén; Tolnában: Nagy-Szokoly, Tótkeszi és Kakasd községekben.

— (Agyon akarták löni.) Mathievics István haviboldogasszony-utca 28. szám alatti lakosnál lakik két drótostót. A lakókkal a házigazdának még eddig nem volt semmi baja, tegnap délután azonban olyan veszedelmes szituáció támadt a házigazda és a lakók között, hogy majdnem emberéletbe került. A két drótostót a hármasszünep hatása alatt alaposan be volt már illuminálva s verekedést akartak provokálni gazdájukkal. Az egyik pláne annyira vetemedett, hogy elővett egy forgó pisztolyt és azzal elkezdett lövöldözni. A gazda sem volt azonban rest; rávetette magát a lövöldöző emberre és kicsavarván kezéből az életveszélyes szerszámot, bevitte azt a rendőrségre. Ott aztán a lövöldöző tótót és kenyeres pajtását is kihallgatták s a felvett jegyzőkönyvet átteszik a bírósághoz.

— (Adományok a népkönyvtárhoz.) A pécsi jótékony négyelet népkönyvtárára újabb adakoztak: Egy névtelen 50 frtot; Pécs baranyai központi takarékpénztár 20 frtot; Pintér Józsefné és Szánthó Antalné 5—5 frtot, Sirisaka Julia (Miskolcra) 5 frtot, Gencsi Samutól 5 frtot.

— (Elveszett) még 1894 ben Pécsen egy bicikli és egy főbertpuska. Ugy az elveszett bicikli, mint a főbertpuska most megkerült s rendőrségünk ez uton hívja fel a tulajdonosokat, hogy jelentkezzenek a megkerült tárgyak átvétele végett.

— (Horvát szlapon fordítás.) Karácsonyi kriszkindibe a következő megkeresés érkezett Pécs városához: 495. sz. ford. 1896. fordítás 3311. szám. 96. Tekintetes város tanácsának Pécsen. Oda tartozó valami Kontraszti Lajos Pécsen illetőségű és születésű előjött e hó 17-én mint sütő segéd és itt keresett dolgot. Éjelre hálván

az itteni (Herberg) vendéglőben és összevesztett egy kocsisal Szabó Mátyással Sorosi születésű Pécsi járás ez a fején olyannyira súlyosan sértett meg, hogy azonnal orvosi segítséget kellett nyújtani és hogy az orvosi elrendelés szerint azonnal kellett az ottani városi kórházba elküldeni, ahol tegnap átadott holott a mondott kocsis elfogatott és azonnal az itteni kir. járási bírósághoz adta. Ennek folytán ezen községi pénztárnak következő költségek okostattak, a melyek azonnal kifizettetett ugymint: Kontraszki Lajosnak kezére fizettetett 1 ft. A kocsiért D. Miholjácra Pécsre 5 ft. Az átvitelért a Dráván 15 kr. Rendőr díja kísérésért 1 ft 57 kr. Orvosnak Dr. Katusicsnak a kötelék kötözés és seb kimosásáért 3 ft. összesen 11 frt. 10 kr. Kéretik a tek. város tanácsa, mikép a mondott tizenegy frt 10 kr. összeget az itteni pénztárnak mihamarabb megtéríteni illetve ide megküldeni kegyeskednék, a melyet ezen előljáróság a nevezett odavaló illetőségűért előlegezett s előlegezni kellett. Község előljárósága D.-Miholjácra 1896. 21. évi 10-ik hó A. Kestencanek s. k. kormányzó. — Fordította: Forditovics Pávo.

— (Talált imakönyv.) A karácsonyi ünnepek alatt valami ájtatos vidéki sváb asszony elveszthette az imakönyvét, melyet egy zsebkendőbe burkolva a belvárosi templom közelében találtak meg. Az imakönyvet tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.

— (János, a nagyerejű.) Tegnap délután valóságos népcsődületet idézett elő a kórház előtt az országuton egy részeg, de nem tántorgó, hanem bortól vadult mézszáros legény. Mindenkit megtámadt, a ki feléje ment s miután már vagy négy embert megvert és megkergetett, egy rendőr le akarta

csendesíteni. A bortól megvadult legény azonban, kit az időközben megjelent apja is hiába kérlelt, nekiment a rendőrnek és viaskodni kezdett vele, folyton kiabálva:

— Én vagyok Éder János, a nagyerejű! Ki mer velem kikötni?!

A rendőr valahogy betuszkolta a kórházba, de ott meg az orvosoknak esett nekik s olyan imádságot rögtönzött, a mire az irgalmas nénikék rémülve fogták be a füleit. Telefonon kértek segítséget a rendőrségtől s egy rendőr jött ki, s így aztán ketten megkötözték s a rendőrség kóterébe vitték. Ma reggel, hogy kialudta magát, persze semmire sem emlékezett. Szabadon bocsájtották, de majd a bíróság felélénkíti emlékében a tegnapi hőstetteit.

Párizsból most érkeztek a legújabb és legfinomabb valódi ezüst valamint china ezüst iparművészeti tárgyak u. m. gyertyatartók, girandolok, asztali állványok, kenyérkosarak, ecet és olajtartók, kávé, mocca és teakészletek, virágtartók, tintatartók, képkeretek, bor, sör és cognackészletek stb. óriási nagy választékban és rendkívül mérsékelt árak mellett Schönwald Imréhez Pécsen, Király utca, Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ **Ünnepi előadások.** Az igazgató meg lehet elégedve karácsony ünnepével; neki éppen négy telt házat hozott a kis Jézus krisztkindibe, amihez járult még a vasárnapi két előadás meglehetősen látogatottsága. Kará-

csony első napján délután a gyermekelőadásul a színrekerült „Hófehérkét“ még nem gyermekek is tömegtelen sokan nézték; papák és mamák, kik gyermekeiket vitték az előadásra. Így volt ez szombaton délután is a „Hamupipóke“ előadásakor. Szombaton este az „Ember tragédiájá“-t szintén telt házzal nézte végig, dacára, hogy e szezonban már éppen ötödikször került színre.

Pénteken este rendezés és kedvelt karácsonyünnepi darab, az „Aranyember“ ment és előre is jelezhetjük, hogy olyan előadásban, mely ment volt a rendezés ünnepi vagy vasárnapi előadások tuzásaitól. — A címszerepet Csiky adta; az a tapavihar, mely felvonások végén főképp neki szólt, jelezte, hogy kedvence a publikumnak s mint minden szerepét, ezt is kellő átértéssel és átérzéssel adta. Kitűnő partnerei voltak Angyal Ilka (Timea) és Bodroghy Lina (Noémi.) Angyal Ilka az idegen világban nevelt, idegen világba került, szenvedni, tűrni, lemondani és megbocsájtani egyformán tudó török leányt az ő művészi egyéniségének teljes erejével alakította. Noémi, a poétikus lelkű, csak szeretni, egyedül csak szeretni tudó kis Noémi egyik legjobb szerepe Bodroghy Linának. K. Breznay Anna a kellő szenvedéllyel alakította, Krisztyán Tódorban pedig Fűredi bizonyította be, hogy tud jól is játszani, ha akar. Az első felvonásban ugyan még mindig üldözte az állandó pechje, hogy a hajós zubbony úgy állt rajta, mintha legalább is kétszer olyan természetes emberre szabták volna s kezeivel nem tudott mit csinálni, de a harmadikban kezdett már belemelegedni a játékba, elfeledkezett róla, hogy ő most nem Fűredi Béla, hanem igenis Krisztyán Tódor és meglehetősen volt. Az ötödikben aztán, hol Krisztyán Tódor alakítása leginkább próbára teszi a színészt, teljesen jó volt. Itt láttuk

nével gonosz tréfát akart tenni és ezáltal egyszersmind unokámmal is — kit talán látásból ismer — tudvalevőleg mindennap kikocsizik velem unokahugom.

Dangelas hallgatott; mégis úgy találta, hogy ez a magyarázat nagyon a hajánál fogva van előrancia gálva. Cordouanra nézett, hogy vajjon milyen arcot csinál az a dologhoz és csak most vette észre, hogy az öreg az egész beszélgetésre semmiféle figyelmet sem fordított. A kétségbeesett nagyapa egész elfeledni látszott unokahugát, mert egészen el volt merülve a csak közepszerűleg rokonszenves gróf arcának tanulmányozásába, ki egyszerre így szólt:

— Ime, az unokám! Éppen a pavillonból jön, melyet önöknek meg akartam mutatni s felénk tart. Nem megyünk elébe, uraim?

Dangelas nem soká kérette magát, hogy e kérést teljesítse. Már távolról megismerni látszott egy fejet, melyet mintha látott volna már másfele; közelebb jöve, mintha gyökeret vert volna lába, a meglepetéstől nem tudott hova lenni. Azt hitte álmodik, mikor sugaras napfényben, egy pompás kert közepében, a halottal látta magát szemben, a gróf, ki figyelmesen megfigyelte, nevetve jegyezte meg:

— Láthatja, hogy sejtéseim találók voltak. Maga is meg van lepette a hasonlatosságtól, melyről magamnak itéletet alkotni nem vagyok képes, nem látva a másikat.

— Meglepetve! — kiáltá Dangelas — mondja inkább, hogy megsemmisülve, eszméletemet veszítve, az ember azt hihetné, hogy a másik támadt fel.

— Pierre Cordouan a nevem; harminc évig szolgáltam a tengerészetnél. Most a nyugdíjamból élek.

— Amint látom, becsülettel szolgált — mondta a gróf, a vitorlavászon kabátot díszítő vörös szalagra mutatva.

— Navarinál voltam először tűzben s harcoltam Sebastopolnál is — felelte büszkélkedve Cordouan, le nem véve a grófról tekintetét, a ki elősékenyen folytatta:

— Rendelkezzék velem Cordouan ur s ha valamiben segítségére lehetek nyomozása közben, nagyon szívesen teszem. Mondja csak, hogyan jött arra a gondolatra, hogy unokáját az én házámban keresse?

Dangelas felelt helyette.

— Tegnapelőtt, pénteken délután 5 órakor én kísértem el ennek a háznak a kapujáig. Amint már említettem, kalapot hozott valami asszonyságnak, aki — mint nekem mondta — ebben a házában lakik.

— Megmondta önnek az illető hölgy nevét?

— Nem, habár tudta. Csak a lakcímét mondta meg, amire egész időig kísértem.

Ezután következik a történet rejtélyes része. A kisasszony csöngetett s be is lépett a házába. Egy teljes óráig várakoztam rá, azután megkérdeztem est az inast, aki nemsokat beszélt velem, hanem kilődített, mint a kutyát szokás.

A gróf orosz nyelven mondott valamit az inasnak, mire ő ugyancsak oroszul felelt, hogy mit, természetesen rajtuk kívül más nem értette.

— Az inasom azt mondja, hogy az említett kisasszony olyan hölgy után tudakozódott, akit nem ismer.

rajta, hogy tud olyan természetességgel játszani, a milyent eddig ritkán tapasztaltunk nála. Jók voltak még Boross, mint Braszovits Athanáz; Bognár, mint Trikáliusz Euthim és Bihari, mint Kadisab őrnagy. Benkő Jolán (Terézia) megmutatta, hogy tud rokonszenves, diszkrét alakítást is produkálni, míg Bodroghy né az ő aranyos humorával sok és nagy derűtségre adott okot. (→)

○ A koldusdiák. Szintültig telt ház előtt ment vasárnap este Millöcker kedves senéjü operettje szokatlanul pompás előadásban. A főszerepet Thurzó Ilona alakította szemrevalóan s ha játéka, mozdulatai illeszkednének énekéhez, úgy tegnapi debüt-jét a legjobb sikerűek közé sorozhatnók; a kisasszony még mindig küzd a lámpalázzal s ha valami mondanivalója van, trémázik, a mi sokszor percekig tartó kínos csendet idéz elő a színpadon. Juhász Ilona és Hegyesi Róza kedvesen csicseregtek el dalaikat, Polgár hasonlíthatlan Ollendorf volt, Kiss Pista elegánsan játszotta meg Jan Janitzkyját; a kisebb szerepekben Kézdi Juliska, Bognár, Bodroghiné, Ráthonyi Stefánia jól megállották helyeiket. Ha még elismeréssel adózunk a karoknak a sikerült összhargért, úgy beszámoltunk az előadásról. (**)

○ Színházi hírek. Polgár Sándor, szintársulatunk kedvelt komikusa tudvalevőleg a jövő hó elején üli meg színészkedésének huszonöt éves jubileumát. Egy később meghatározandó napon, mindenesetre azonban január első felében, a „Furcsa háború” kerül színpadra Grett hagymakerekedő szerepében Polgárral. Mint értesültünk, a közönség az ováció számtalan jeleivel fogja elhalmozni kedvencét, a kinek a javára esik a fentebb jeleztük előadás. Biztosra vesszük a telt házat.

○ A magy. kir. operaház [músora 1896. dec. 28-tól 1897. január 3-ig. Hétfő. Jancsi és Juliska. Babatündér. Diósy, Valent, Rotter, Beck. — Kedd. Fiddelio. Sedlmair, Arányi, Ábrányiné, Szendrői, Kiss. — Szerda. A bibliás ember. Kacér, Hilgermann, Arányi, Szendrői, Beck. — Csütörtök. Nincs előadás. — Péntek. A házi tücsök. Ábrányiné, Pewny, Kacér, Arányi, Takáts, Hegedüs. — Szombat. Alár. Hilgermann, Kacér, Rotter, Vasquez, Perotti, Ney D., Szendrői. — Vasárnap. A windsori víg nők. Ábrányiné, Hilgermann, Ney Dávid, Hegedüs, Dalnoki, Szendrői, Várady. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyetrendelni Rózsa Gy. a M. K. Opera ház pénztárnokánál a helyárának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldéssel mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. körszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltoztatás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Törvényszék.

§ Akik az orvos urnak muzsikálnak. Még 1894. december 2-án nagy verekedés

volt Dunaszekcsőn a cigány és a tamburás banda között. Pánk Józsefet, a tamburások primását, a Kerekhegyen, megtámadták a cigánybanda tagjai és Nikl Mátyás egy hatalmas doronggal elverte, Sárközi István és Sárközi Antal pedig késsel összeuszurkálták, úgy, hogy — mint a pécsi kir. törvényszéknél a napokban megtartott végtárgyaláson beigazoltatott — a megvert tamburás tizenkét hétig nyomta az ágyat. A három verekedő cigányt 3—3 havi fogházra és 10—10 frt pénzbüntetésre ítélte a törvényszék, a mibe azok belenyugodván, az ítélet jogerőssé is vált s az elítéltek átadottak büntetésük kiállása végett a kir. ügyészségnek. A végtárgyaláson nevezetes epizód is fordult elő. Az orvosi látletelek felolvasásakor kiűnt, hogy Klein Miksa dr. dunaszekcsői körorvos tizenkét nap alatt gyógylandónak jelezte a látletben a megvert tamburás sebeit. Rull József dr. mohácsi körorvos felülvéleményében ezt képtelenségnek jelezte s 21 nap alatt gyógylandónak jelentette ki a sérüléseket. A törvényszék, Jellasich István dr. törvényszéki orvos véleménye alapján is, ezekkel szemben elfogadta, hogy a sebesülések tizenkét hétig gyógyultak s kérdőre vonta a panaszost, hogy mi oka lehet annak, hogy Klein Miksa körorvos csak 12 napot vett be a látletbe. A panaszos így fejtette meg az okot:

— Hja, kérem, a Sárköziék szoktak az orvos urnak muzsikálni!

Mindezek alapján pedig Rákosi Imre dr. alügyész azt indítványozta, hogy Klein Miksa dr. ellen a btkv. 408. §-ából kifolyólag indíttassék meg a büntető eljárás. Az ítélőbiróság az ügyész indítványát mellőzte ugyan, de kimondta, hogy a körorvos hamis adatokat vevén a

Miután megtudta, hogy téves cím alatt keresi, rögtön eltávozott.

— Ugyanezt mondta tegnapelőtt is. Akkor is azt feleltem, amit most, hogyha elment, látnom kellett volna, aminthogy láttam, mikor a kapun belépett. Én nem vettem le szememet az ajtóról. Így hát ki van zárva, hogy elnéztem a kisasszonyt.

Rövid szünet álott be. Cordouan még mindig vizsgaszemekkel mustrálta a grófot, akinek arcán meglátszott, hogy már kellemetlenné kezd válni a beszélgetés.

— Itt olyan tévedésnek kell lenni, aminek egyelőre hiába keresem a magyarázatát. Megmaradnak azok mellett az állítások mellett, hogy a kisasszonynak itt kell lenni?

Miután nem kapott választ folytatta:

— Miután gyanakszanak rám, kötelességemnek tartom bebizonyítani a tévedésüket. — Kérem, uraim, kövessenek.

A gróf a házra mutatott, mely az udvar mélyéből emelkedett ki. Anélkül, hogy egy szót szóltak volna vagy tekintetet váltottak volna, követték. Borodino minden szobán végigvezette őket, ami nem tartott túl sok ideig, mert csak kétemeletes épület volt.

A lakosztályok nagyon egyszerűen voltak berendezve.

Az orosz nemesek tudvalevőleg igen könnyen nélkülözik a kényelmet és a fénytűzést. Az emelet balszárnyára mutatván, megjegyezte:

— Itt az unokahugom lakik.

Az öreg Cordouan, mintha megfeledkezett volna

arról, hogy az unokáját keresi, gépiesen ment végig a termeken.

— A kert végén csinos pavillon volt XIII. Lajos korabeli stílusban építve.

— Lépünk be — tessékelté őket a gróf — Innét az egész házam táját áttekinthetik és meggyőződhetnek arról, hogy senkit sem rejtegetek magamnál. Igaz — folytatta erős gunnyal — egészen megfeledkeztem arról, hogy pincém is vannak. Háttha ott tartok lánccraverve valakit. Jőjjenek, nézzék meg.

Dangelas belátta, hogy nevetséges szerepre vállalkozott s már unta a céltalan bolyongást. Hallásmondásból tudta, hogy az oroszok veszedelmesen udvariasak, még olyanokkal szemben is, a kiket legjobban szeretnének a pokol fenekén látni. Persze, nem is sejtette, hogy mi a tulajdonképeni oka a gróf szeretetreméltóságának velük, olyan emberekkel szemben, a kik akarata ellenére léptek a házába.

— A mint megtekintette a pavillont — folytatá nevető arccal a gróf — meg fogom önnek mutatni unokámat.

— Bizonyos sulyt helyezek én erre, mert okom van hinni, hogy ő egy Párisban nagyon ismert személyiséghez hasonlít; talán felcserélték a kettőt egymással és a fiatal leány, kit önök keresnek, talán tévedett valahogy. Nyilván a másik rendelte azt a kalapot és így...

— Bocsánatot kérek — vágott szavába Dangelas — ha a másik lett volna, nem mondta volna az ön címét be a magáé helyett.

— A mennyiben nem volna csaló, ki a divatárus-

látelrebe, fegyelmi vóttséget követett el s ezért a fegyelmi eljárás megindítása végett a jogerős törvényszéki ítélet közöltetni fog Baranyavármegye alispánjával.

§ A ki aranyakat lop. Hock Borbála ófalui illetőségű leányzó, Schönher Mihály pécsi szállodatulajdonosnál volt szolgáló. Mint ilyen, kitudta, hol tartja gazdája a pénzét, illetve az egyik szekrényben az aranyait. A szekrényben pár arany úgy hevert szabadon, de a leány nem azok közül, hanem az egyik csomagból vett ki három darabot. Tettére azonban rájöttek s kitudódott az is, hogy ő a szálloda borszolójával váltatta be az aranyakat s azt mondta, hogy mikor lent volt Bonyhádon, a gazdája vejtől kapta „borraváló” fejében. A tolvaj a leány napokban állt büne miatt a pécsi kir. törvényszék előtt s el lett ítélve három hónapi fogságra, miből vizsgálati fogsága által egy hó kitöltöttnek vétetik. Az elítélt megnyugodott az ítéletben s az ellen az ügyész sem felebbezvé, az elítélt átadatott büntetése kiállása végett az ügyészségnek.

TÁVIRATOK.

— **Vidéki hírlapírók szövetsége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A vidéki hírlapíróknak régi vágya teljesült be tegnap: megalakult a „Vidéki hírlapírók” szövetsége, melynek hivatása lesz a vidéki sajtó munkáit anyagilag és erkölcsileg támogatni. A nevesebb vidéki lapok kiküldöttjei a Pannónia szálloda egyik termében jöttek össze ma délután 3 órakor. Jelen voltak: Kulinyi Zsigmond (Szegedi Napló), Palócz László (Szegedi Híradó), Fehér Dezső (Nagyvárad), Barát Ármán (Temesvári Zeitung), Szávay Gyula (Győri Hírlap), Kővári-Kaffer Béla (Vasvármegye), Edvi Illés László (Alföld), Rummy Sándor (Alföld), Ujlaki Antal (Szegedi Napló), Újvári Péter (Szegedi Híradó), Benedek Árpád (Arad és Vidéke), Bibó Lajos (Hm. Vásárhely), Szmollény Nándor (Szegedi Híradó), Miklós Gyula (Pécsi Napló), Kisteleki Ede (Szegedi Híradó), Békefi Antal (Szegedi Napló), Than Gyula (Debreczeni Reggeli Ujság), Liptai Károly (Szegedi Híradó), Lenkei Lajos (Pécsi Napló), Brájer Lajos dr. (Torontál) és Hegyi Jenő (Győri Hírlap). Az alakuló közgyűlést Kulinyi Zsigmond, az előkészítő bizottság elnöke nyitotta meg. A vidéki hírlapírók — így szól — akik annyit fáradoznak a mások érdekében, most az egyszer saját érdekeiket is érvényre akarják juttatni. A Vidéki Hírlapírók szövetségére szükség van, mert nem elég az, ha egyik másik elhalálása esetén valami szellemi munkát hagy családjára, de azt az anyagi nélkülözésektől is meg kell óvnia, — a saját aggkoráról is kell gondoskodnia. Reméli, hogy ezt a szövetséget a társadalom is támogatni fogja és ez a támogatás nem fog a már fennálló budapesti újságírók egyesületének rovására esni. A szövetség létesítésének tulajdonképpen nem a kezdeményezők fogják használni; ők a jövőnek, a fiatalabb nemzedék javának dolgoznak. Ezután Palócz László tett jelentést az előkészítő bizottság működéséről. A jelentés tudomásul vétele után a gyűlés a „Vidéki Hírlapírók Szövetségét” nagy lelkesedéssel megalakultnak mondotta ki. A szövetségnek ez idő szerint 40 tagja van. A közgyűlés az alapszabálytervezetet végigtárgyalva, azt némi módosítással elfogadta s végül a tisztikart alakította meg.

— **Milán király a szerb templomban.** (A „Pécsi Figyelő” ered. táv.) Milán, Szerbia volt királya, ma délelőtt meglátogatta a zöldfa-utcai görög-keleti szerb templomot s végighallgatta az istentiszteletet. A látogatás délelőtt 11 órára volt kitűzve, a mikor a rendes vasárnapi istentisztelet kezdődik, a hívők és a kíváncsiak nagy

sokasága azonban már jóval előbb ellepte a templomot és a templom zöldfa-utcai bejáratát. A kapunál Popovics V. orsz. képviselő, a Tököllyanum igazgatója, Radanovics Gyula, a budapesti gör. kel. szerb egyház főgondnoka és Barlovács György szerb főkonzul várták. Pontban 11 órakor beharangoztak s megkezdődött az istentisztelet. Milán azonban a templom zöldfa-utcai kapujában még egyre várták. Jóval később jelentették csak a tisztelgésre egybegyűlteknek, hogy Milán Konstantinovich alezredes kíséretében már megérkezett s a templom Lipót-utcai bejáratán minden feltűnés elkerülésével bement a templomba. Erre valamennyien bevonultak. Milán ott állott a szentély jobb oldalán és sétatálcájára támaszkodva hallgatta az istentiszteletet, a melyet Kosztics Simon esperes végzett. Mögötte volt Konstantinovich alezredes polgári ruhában. Az énekkar több szép egyházi éneket adott elő s Milán nagy figyelemmel hallgatta. Istentisztelet után Kosztics esperes eléje tartotta a keresztet s Milán azt, valamint az ősz pap kezét, megcsoókolta. Azután a szentelt kenyérből vett egy darabkát, s keresztet vetvén, a nagy közönség élénk zsvió és éljen kiáltásai közt visszahajtott az „Angol Királynő” fogadóba, a honnan déjeuner után délután fél 2 órakor a pályaudvarra hajtatott ki s Zichy Jenő gróf biharmegyei birtokára, Eledre utazott vaddisznó vadászatra.

— **A budapesti hentesek réme.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az utóbbi időben a déli órákban láthatatlan kezek rendszeresen fosztogatták a hentes üzleteket. Amint a tulajdonosok délből üzletüket bezárták, az ismeretlen tolvajok álkulcsossal felnyitották az ajtót s kiürítették a pénzesládát. Ma végre sikerült a rendőrségnek a tettest kinyomozni. Kocsis Imre 38 éves lakatos legény volt a hentesüzletek rendes déli látogatója, míg a rendőrség biztos zár alá nem helyezte. Kocsis neve különben már nem ismeretlen a büntetőbírók krónikáiban, mert mozgalmas életéből nyolc évet töltött a különböző hazai fegyházakban.

— **Tűz egy spodium gyárban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szombatról vasárnapra virradó éjjel Budapesten a külső soroksári-uti spodium gyárban a telep közepén levő csontliszt raktára pár perccel éjjel előtt kigyúlt s nagy részben leégett. A tűzoltóság a tűznél reggeli öt óráig volt elfoglalva, ekkor vonult be az utolsó őrség. A veszedelmet csak másfél órai erős munkával sikerült lokalizálni, továbbterjedésében megakadályozni, ami annál nehezebb feladat volt mert a raktárhelyiséggel a gépház, a laboratorium és a csontmalom össze van építve s így ezek is a legnagyobb veszélyben forogtak.

— **Felosztatott munkásgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti szocialisták vasárnap délelőttre általános munkásgyűlést hívtak össze a Vig-utca 16. sz. a. vendéglőbe. A gyűlés napirendjére: „A munkások sorsa, a munkásvédelem és a magyarországi jogviszonyok” volt kitűzve. Az ismert szocialista-vendéglő helyisége a zsufolásig megtelt munkásokkal. Szónokaik a gyülekezést előtt a resicai szerencsétlenséggel kapcsolatosan azt fejtegették, hogy a munkásoknak milyen sanyaru a sorsa Magyarországon. Majd az egyik felszólaló a hatóságok ellen kelt ki, mert azok semmit sem tettek a bányatársaság ellen. A rendőrség képviselője, Krecsányi Kálmán, VIII. kerületi kapitány, föl-szólitotta a szónokot, hogy ne támadja a hatóságokat, s mivel föl-szólitása sikertelen maradt, a gyűlést feloszlatta. A munkások nagy zajjal, de nagyobb rendzavarás nélkül oszoltak szét.

— **A halottrabló orvos a bíróság előtt.** (A „Pécsi Figyelő” ered. táv.) Korotnai (Krick) Árpád dr. bűnügyének vértárgyalása ma d. e. 9 órakor vette kezdetét a budapesti kir. törvényszéknél. A nagy tár-

gyalási terem karzatait zsufolásig töltötte meg a kíváncsi közönség. A bíróság Haupt Albin elnöke alatt Richter és Schmidt szavazó-bírákból állott; a vádhatóságot Genthon dr. kir. alügyész képviselte. Korotnai védője Polónyi Géza, Török Lináé Weiss Sándor dr. ügyvédek. Korotnai azt vallja, hogy az eltűnt ékszereket özvegy Patsuné adta el; a 2000 frtos takarékpénztári könyvecskét a temetői költségekre, 1000 frt készpénzt Török Lina sok évi visszatartott béreül vette ki, há szolgálata jutalmául. Patsuné házát 80.000 frtért neki törlesztésre adta el. Török Lina mindent Korotnaira hárit. Patsu Miklós, az elhunyt özvegy fia előadja, hogy a kasszában hiányt talált. Hets Ödön ügyvéd, mint tanu, leírja Korotnai izgatott, gyanus viselkedését; szerinte legalább tízezer forint hiányzik. A tárgyalás tovább folyik s valószínűleg csak holnap lesz ítélet.

NYILT-TÉR+)

Azon buzgó és példás szorgalmáért, melyet

Zsoldics István

Uj-Bezdáni r. k. tanító ur gyermekeink és a magunk irányában Jézus születésének napjára tanusított, fogadja hálás köszönetünket. Kivánjuk, hogy az egek ura nagyra becsült tanító urunkat hosszú élettel áldja meg, hogy buzgó, példás szorgalmát bennünk is megörökíthesse.

Uj Bezdán, 1896. decz. 26.

Az iskolaszék nevében:

Szalay Mihály
bíró.

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

Fájdalomtól megtört szívvél mondunk hálás köszönetet mindazoknak, kik boldogságunk egyik őrző angyalának felejtethetlen drága fiacskánknak.

Janikának

fájdalmas elhunytá alkalmából részvét nyilatkozatok, koszorúk küldése, vagy a temetésén való megjelenésük által enyhítő balzsamot nyújtottak szívünk soha be nem hegedő sebére.

Pécsen, 1896. december 27.

Dr. LUDWIG FERENCZ és neje.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZSÓJÓZSEF
kiadó.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás)

rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése

Foghuzás szegényeknek ingyen.

5601. sz.

tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság, mint tkv hatóság közhirre teszi, hogy Herendi István csuzai lakos végrehajthatónak, kérvénye folytán az árverés Fábri János és özvegy Fábri Györgyné csuzai lakosok végrehajást szenvedők ellen 100 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Csuzai községben fekvő a csuzai 550 sz. tjkvben felvett 1-3 sorszámu 1. hrssz. ingatlanra 434 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi január hó 21. napján délelőtt 10 órakor Csuzai községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 43 forint 40 krajcárt készpénzben vagy az 1881. évi 60-ik törvény cikk 42-iki §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tkv hatóságnál 1896. évi szeptember hó 18. napján.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

Egy háló-köntös 9 frt

a Zentler-féle ruharaktárban

Király-utoza I. sz. városházával szemben.

1874. szám.
1896. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közbirre teszi, hogy a pécsi kir. járás-bíróság 1895. évi B. 179/4. számú végzése következtében Dr. Liber György ügyvéd által képviselt Angster József javára, Jilly Alajos ellen 145 frt s jár erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 430 frtra becsült zongora és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járás-bíróság 32382 1896. számú végzése folytán

145 frt tőkekövetelés, ennek 1887. évi okt. hó 1. napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 16 frt 70 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Pécssett. Ir-galmasok-u. 8 sz. alatt leendő eszközlésére 1896. évi dec. hó 31. n. d. u. fél 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi december hó 13. napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

A magy. kir. államvasutaktól eredő teljesen használható, jó karban lévő

tizedes mérlegek

nyitványokkal együtt, felette olcsó árban kaphatók:

K O H N A M.

vas- és fémáru nagykereskedőnél

Budapest. VI., Mozsár-utca 9 sz.

Ugyanott „Werndl“ rendszerű használt fegyverek (mező- és erdőőröknek)

feltűnő olcsón kaphatók

Hegy Szt. Márton és Egerszeg községek tkvi betétszerkesztő bizottságától

4 bizottsági
szám.

Hirdetmény.

Hegy-Szent-Márton és Egerszeg községek tkvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhirre teszi, hogy az 1886: XXIX. t.-cikkben előirt helyszini eljárás végett 1897. január hó 4-ik napján a községben megjelenend.

Felhivatnak ennelfogva;

1. mindazok, a kik a községben lévő valamely ingatlanhoz a telekjegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy a mennyiben az eljárt bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták — tulajdonjoguk bekebelezését a kitett határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni; vagy az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. §-ai értelmében az átírásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényüket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos, illetve ennek örököse vagy hagyományosa az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert ellen- esetben jogaikat ezen előnyös uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték-elengedés kedvezményétől elesnek;

2. mindazon jelzálogos hitelezők, és azok, a kiknek javára egyéb nyilvánkönyvi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi jogok tényleg már megszűntek, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, vagy a törlési engedély nyilvánítása végett a szerkesztő bizottság előtt megjelenjenek, mert ellen- esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Pécs, 1896. deczem. 19.

Sándor József

kir. albiró.

Czibula János

betétszerkesztő a tkvvezető.